

Sygn. akt IV U 1238/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 września 2016 r. w S.

odwołania P. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

z dnia 21 sierpnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie P. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo P. W. do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 01 sierpnia 2015 roku do 31 lipca 2020 roku.

Sygn. akt: IV U 1238/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 21 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał P. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 sierpnia 2015r. do 31 sierpnia 2018r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że nie zgadza się z ustaleniem organu rentowego, że jest częściowo niezdolny do pracy. Podniósł, że stan jego zdrowia w ciągu ostatnich lat nie uległ poprawie (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 3 sierpnia 2015r., która stwierdziła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. W. do 31 lipca 2015r. uprawniony był do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 31 lipca 2012r. o ustaleniu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres do 31 lipca 2015r. k.139

akt rentowych). W dniu 6 lipca 2015r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.177 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 30 lipca 2015r. ustalił, że ubezpieczony jest trwale całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 30 lipca 2015r. k.180 akt rentowych).

Na skutek zarzutu wadliwości zgłoszonego do powyższego orzeczenia przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika II Oddziału ZUS W W. (zarzut wadliwości k.182 akt rentowych) ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 sierpnia 2015r. ustaliła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 sierpnia 2018r. (orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 17 sierpnia 2015r. k.184 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 21 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres do 31 sierpnia 2018r. (decyzja z 21 sierpnia 2015r. k.185 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 40 lat i wykształcenie średnie techniczne w zawodzie elektromechanika. O 1991r. do 2005r. ubezpieczony pracował w swoim zawodzie (początkowo jako uczeń) albo w zawodzie pokrewnym – jako monter podzespołów (świadczenia pracy k.7-17 akt rentowych). Od 1 maja 2006r. ubezpieczony uprawniony był do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (pierwsza decyzja - z 31 lipca 2006r. o przyznaniu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres do 30 czerwca 2007r. k.79 akt rentowych). Następnie prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy było ubezpieczonemu przedłużane na kolejne okresy, aż do 31 lipca 2015r. W okresie pobierania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczony podjął pracę w charakterze pracownika ochrony (wyjaśnienia ubezpieczonego k.47v akt sprawy).

Ubezpieczony cierpi na trombofilie spowodowaną niedoborem białka S, a ponadto na przewlekłą chorobę zakrzepowatorową pod postacią zakrzepicy żył biodrowych oraz nerkowych. W dzieciństwie ubezpieczony przeszedł zabieg usunięcia nerki prawej z powodu zakrzepicy żyły nerkowej. Z powodu nawracającej zakrzepicy żył biodrowych ubezpieczony stale przyjmuje lek pod nazwą A.. Mimo leczenia zakrzepica ma charakter nawracający, a przyjmowanie w/w leku powoduje przewlekłe stan zagrażający krwawieniem. W przypadku ubezpieczonego przeciwwskazana jest praca fizyczna, praca w zmiennych warunkach temperatury i wilgotności, które mogą doprowadzić do odwodnienia sprzyjającego zakrzepicy i pogłębieniu niewydolności nerek. Funkcja nerki lewej – jedynej, jaką posiada ubezpieczony jest upośledzona. Poziom kreatyniny jest obniżony, a eGFR wg badania z 15 grudnia 2015r. wynosił 27 ml/min. Ponadto u ubezpieczonego występuje miernego stopnia białkomocz oraz nadciśnienie wpływające na progresję niewydolności nerki. Funkcja nerki lewej będzie ulegać stopniowemu pogorszeniu, a w końcowym etapie dojdzie do jej schyłkowej niewydolności z koniecznością dializoterapii. Opisany stan, a w szczególności pogłębiająca się niewydolność jedynej nerki powoduje u ubezpieczonego dalszą całkowitą niezdolność do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 lipca 2020r. W porównaniu do stanu stanowiącego podstawę poprzedniego orzeczenia u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie, przeciwnie funkcja nerki ulega pogorszeniu, a wrodzona trombofilia nie rokuje wyleczenia (opinia biegłych z zakresu hematologii, nefrologii i chirurgii naczyniowej k.12-14 i 16-17 akt sprawy oraz opinia uzupełniająca opinia tych samych biegłych k.35-36 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego P. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W

myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu ,tj. po 31 lipca 2015r. całkowita niezdolność do pracy, czy też - jak utrzymywał organ renty - od 1 sierpnia 2015r. ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu hematologii, nefrologii i chirurgii naczyniowej. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 sierpnia 2015r. osobą całkowicie niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 lipca 2020r. W złożonej opinii biegli nie podzielili stanowiska komisji lekarskiej ZUS, aby od 1 sierpnia 2015r. stan zdrowia ubezpieczonego uległ poprawie w stopniu uzasadniającym orzeczenie częściowej niezdolności do pracy. Z opinii biegłych wynika przeciwny wniosek, a mianowicie o stałym pogarszaniu się stanu zdrowia ubezpieczonego jako konsekwencji postępującej niewydolności jedynej – lewej nerki. W uzasadnieniu swojego stanowiska biegli wskazali na upośledzenie funkcji tej nerki – obniżony poziom kreatyniny, a także miernego stopnia białkomocz oraz nadciśnienie tętnicze jako czynniki wpływające na progresję funkcji nerki. Do tego dochodzi przewlekła choroba zakrzepowo-zatorowa pod postacią zakrzepicy żył biodrowych oraz nerkowych i przewlekły stan zagrażający krwawieniem jako konsekwencja stałego leczenia przeciwzakrzepowego. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należy uzasadniona. Należy wskazać, że w uzupełniającej opinii (na k.35-36 akt sprawy) biegli ustosunkowali się do zastrzeżeń zgłoszonych pod adresem pierwotnej opinii przez organ rentowy (zastrzeżenia na k.29 akt sprawy). Wobec wyczerpującej opinii i jej uzupełnienia Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z dalszej uzupełniającej opinii biegłych (pismo organu rentowego k.50 akt sprawy). Wskazać dodatkowo należy, że okoliczność, iż ubezpieczony w okresie pobierania renty podjął zatrudnienie jako pracownik ochrony nie uzasadnia stwierdzenia, że nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Względy medyczne uzasadniają orzeczenie o dalszej całkowitej niezdolności do pracy i ustalenia tego nie zmienia fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy na stanowisku pracownika ochrony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.